

TEISINGUMO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2006 m. liepos 18 d.*

Byloje C-50/05

dėl 2005 m. vasario 4 d. *Korkein hallinto-oikeus* (Suomija) sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2005 m. vasario 8 d., pagal EB 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje, pradėtoje

Maija T. I. Nikula,

TEISINGUMO TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Rosas, teisėjai J.-P. Puissochet (pranešėjas), A. Borg Barthet, U. Lõhmus ir A. Ó Caoimh,

generalinis advokatas M. Poiares Maduro,
posėdžio sekretorė C. Strömholm, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2006 m. sausio 12 d. posėdžiui,

* Proceso kalba: suomių.

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- Maija T. I. Nikula, atstovaujamos M. Ekorre,

- Suomijos vyriausybės, atstovaujamos A. Guimaraes-Purokoski ir E. Bygglin,

- Ispanijos vyriausybės, atstovaujamos I. del Cuvillo Contreras,

- Nyderlandų vyriausybės, atstovaujamos H. G. Sevenster ir M. de Grave,

- Portugalijos vyriausybės, atstovaujamos L. Fernandes ir S. Pizarro,

- Norvegijos vyriausybės, atstovaujamos I. Djupvik ir K. Fløistad,

- Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos D. Martin ir M. Huttunen,

susipažinęs su 2006 m. vasario 16 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su 1971 m. birželio 14 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1408/71 dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims, savarankiškai dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje, iš dalies pakeisto ir atnaujinto 1996 m. gruodžio 2 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 118/97 (OL L 28, 1997, p. 1, toliau – Reglamentas Nr. 1408/71), 33 straipsnio 1 dalies išaiškinimu.

- 2 Šis prašymas buvo pateiktas nagrinėjant ginčą Suomijos Aukščiausiam administraciniame teisme (*Korkein hallinto-oikeus*) tarp Maija T. I. Nikula ir Laplandijos mokesčių peržiūros komisijos (*Lapin verotuksen oikaisulautakunta*) dėl 2000 m. gautų apmokestinamųjų pajamų sumos siekiant apskaičiuoti jos ligos draudimo įmokas.

Teisinis pagrindas

Bendrijos teisės aktai

- 3 Pagal Reglamento Nr. 1408/71 3 straipsnio 1 dalį:

„Laikantis šio reglamento specialių nuostatų, vienos iš valstybių narių teritorijoje gyvenantiems asmenims, kuriems taikomas šis reglamentas, pagal bet kurios

valstybės narės teisės aktus priklauso tos pačios prievolės ir jie naudojami tomis pačiomis teisėmis į išmokas kaip ir tos valstybės piliečiai.“

4 Reglamento 27 straipsnyje nurodoma:

„Pensininkas, turintis teisę gauti pensiją pagal dviejų ar daugiau valstybių narių teisės aktus ir turintis teisę į išmokas natūra pagal valstybės narės, kurioje jis gyvena, teisės aktus, kur reikia, atsižvelgiant į 18 straipsnio ir VI priedo nuostatas, kartu su savo šeimos nariais šias išmokas gauna iš gyvenamosios vietos įstaigos ir tos įstaigos sąskaita, tartum jis būtų pensininkas, kuriam pensija mokama tikrai pagal pastarosios valstybės teisės aktus.“

5 Pagal reglamento 28a straipsnį:

„Tuo atveju, kai pensininkas, turintis teisę gauti pensiją pagal vienos valstybės narės teisės aktus arba pensiją pagal dviejų ar kelių valstybių narių teisės aktus, gyvena teritorijoje valstybės narės, pagal kurios teisės aktus teisė gauti išmokas natūra nesusijusi su draudimu ar užimtumu, ir čia jam nemokama jokia pensija, jam ir jo šeimos nariams teikiamų išmokų natūra išlaidas padengia vienos iš valstybių narių pensijų atžvilgiu kompetentinga įstaiga, vadovaudamasi 28 straipsnio 2 dalyje išdėstytomis taisyklėmis, tiek, kiek tas pensininkas ir jo šeimos nariai turėtų teisę gauti tokias išmokas pagal šios įstaigos administruojamus teisės aktus, jeigu jie gyventų tos valstybės narės, kurioje įsikūrusi įstaiga, teritorijoje.“

6 Reglamento 33 straipsnio 1 dalyje nurodoma:

„Valstybės narės įstaiga, atsakinga už pensijos mokėjimą, kuriai galiojančiais teisės aktais nustatyti atskaitymai iš pensijos įmokoms ligos ir motinystės išmokų draudimui, turi teisę atlikti tuos atskaitymus, apskaičiuotus pagal atitinkamus teisės aktus, iš tokios įstaigos mokamos pensijos, tiek, kiek tų išmokų išlaidas pagal 27, 28, 28a, 29, 31 ir 32 straipsnius padengia minėtos valstybės narės įstaiga.“

Nacionalinės teisės aktai

7 Pagal įstatymo dėl ligos draudimo (sairausvakuutuslaki (364/1963)) 1 straipsnį visi asmenys, gyvenantys Suomijoje, neatsižvelgiant į jų pilietybę, apdraudžiami draudimu nuo ligos. Ligos draudimo įmokos atskaitomos pagal mokesčių sistemą. Apdraustojo asmens teisė į išmokas nėra susijusi su sumokėtomis įmokomis.

8 Minėto įstatymo 33 straipsnio 2 dalis numato, kad apdraustojo asmens mokamos draudimo įmokos apskaičiuojamos remiantis bendra pajamų suma, į kurią atsižvelgiama skaičiuojant už juos mokamus vietos mokesčius už ankstesnius mokesčius metus.

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

9 M. T. I. Nikula, Kemi (Suomija) gyvenanti pensininkė, 2000 m. senatvės pensijos pavidalu gavo įvairių išmokų iš dviejų valstybių narių įstaigų: Švedijos Karalystės, kurioje ji dirbo keletą metų, ir Suomijos Respublikos, kurioje ji gyvena.

- 10 Apmokestinant už 2000 m. M. T. I. Nikula buvo pripažinta pagrindine mokesčių mokėtoja Suomijoje. Pagal tarp Šiaurės Tarybos valstybių narių sudarytos konvencijos (26/1997), skirtos išvengti dvigubo apmokestinimo pajamų ir turto mokesčių atžvilgiu, 18 straipsnio 1 dalį ir 25 straipsnio 3 dalies d punktą iš Švedijos įstaigų gautos pensijos buvo įtrauktos į jos apmokestinamąsias pajamas.
- 11 M. T. I. Nikula paprašė pakeisti jos apmokestinimą taip, kad apskaičiuojant jos ligos draudimo įmokas į jos apmokestinamąsias pajamas nebūtų įtraukta iš Švedijos įstaigų gaunama pensija. 2002 m. rugsėjo 11 d. sprendimu Laplandijos mokesčių peržiūros komisija jos prašymą atmetė.
- 12 M. T. I. Nikula padavė apeliacinį skundą *Rovaniemi* administraciniame teisme (*Rovaniemen hallinto-oikeus*). 2003 m. gruodžio 12 d. sprendimu jis atmetė M. T. I. Nikula apeliacinį skundą.
- 13 M. T. I. Nikula kreipėsi su prašymu leisti pateikti apeliacinį skundą dėl *Rovaniemen hallinto-oikeus* sprendimo ir apeliaciniame skunde, pateiktame *Korkein hallinto-oikeus*, ji prašė panaikinti minėtą sprendimą bei skaičiuojant jos apmokestinamąsias pajamas neįtraukti iš Švedijos įstaigų gaunamos pensijos, kuri yra jos ligos draudimo įmokų apskaičiavimo pagrindas.
- 14 Tokiomis aplinkybėmis *Korkein hallinto-oikeus* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar Reglamento (EEB) Nr. 1408/71 <...> 33 straipsnio 1 dalis turi būti aiškintina taip, kad situacija, kai pensininkas pagal reglamento 27 straipsnį turi teisę gauti ligos

ir motinystės išmokas tik iš gyvenamosios vietos įstaigos ir tos įstaigos sąskaita, ligos draudimo įmokos apskaičiuojamos tokiu būdu, kad pensininko, turinčio teisę gauti pensiją, gyvenamosios vietos valstybėje pensijos, gaunamos iš tos valstybės, ir pensijos, gaunamos iš kitos valstybės, imamos kaip pagrindas nustatant šių įmokų dydį su sąlyga, kad ligos draudimo įmokos neviršija pensijos, gaunamos iš gyvenamosios vietos valstybės, sumos, yra nesuderinama su šia nuostata?“

Dėl prejudicinio klausimo

- 15 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas savo klausimu iš esmės klausia, ar Reglamento Nr. 1408/71 33 straipsnio 1 dalis draudžia, kad nustatant pensininko, turinčio teisę gauti gyvenamosios vietos valstybės įstaigų mokamą pensiją, ligos draudimo įmokų pagrindą, taikomą toje valstybėje narėje, iš šio pagrindą, be iš gyvenamosios vietos valstybės mokamos pensijos, būtų įtrauktos ir pensijos, gaunamos iš kitos valstybės įstaigų, jei ligos draudimo įmokos neviršija gyvenamosios vietos valstybėje gaunamos pensijos sumos.

Teisingumo Teismui pateiktos pastabos

- 16 Portugalijos ir Ispanijos vyriausybės teigia, kad kompetentinga valstybė narė negali remdamasi Reglamento Nr. 1408/71 33 straipsnio 1 dalimi apskaičiuodama ligos draudimo įmokas įtraukti kitos valstybės narės įstaigos mokamos pensijos. Europos Bendrijų Komisija irgi taip mano ir teigia, kad pagal 2001 m. gegužės 10 d. Sprendime *Rundgren* (C-389/99, Rink. p. I-3731) įtvirtintą bendrąjį principą

kompetentinga valstybė narė įmokas gali atskaityti tik iš pensijos, kurią turi mokėti viena jos įstaigų, o ne iš pensijos, kurią moka kitos valstybės narės įstaiga.

17 Šios vyriausybės ir ši institucija remiasi minėto sprendimo *Rundgren* 49 punktu, pagal kurį iš Reglamento Nr. 1408/71 33 straipsnio 1 dalies matyti, kad minėtas reglamentas tik jame nurodytais atvejais suteikia teisę šios valstybės narės kompetentingai įstaigai daryti atskaitymus iš jos mokamos pensijos, t. y. iš faktiškai sumokėtos pensijos, tam, kad būtų padengtos būtent ligos išmokos.

18 Suomijos, Nyderlandų ir Norvegijos vyriausybės pripažįsta, kad įgaliojimai atskaityti iš pensijos ir pareiga prisiimti išmokų natūra išlaidas yra susiję. Pastarųjų išmokų išlaidos neturi būti priskirtos tai valstybės narės įstaigai, kuri turi vien hipotetinius įgaliojimus pensijų srityje (minėto sprendimo *Rundgren* 47 punktas). Tačiau jos teigia, kad šio sprendimo 49 punkte pripažintas ryšys nedraudžia valstybei narei, kurioje įsteigta ligos draudimo išmokas mokanti kompetentinga įstaiga, atitinkamuose teisės aktuose nustatyti pajamų pagrindą, į kurį atsižvelgiama apskaičiuojant ligos draudimo įmokas. Tokį išaiškinimą patvirtina Reglamento Nr. 1408/71 33 straipsnio 1 dalies frazė „apskaičiuoti pagal atitinkamus teisės aktus“. Naudojimasis šiais įgaliojimais paprastai priklauso nuo įstaigos pareigos užtikrinti faktinį mokėjimą atitinkamiems išmokų gavėjams.

19 Todėl šios vyriausybės teigia, kad šiuo atveju valstybė narė gali nuspręsti įtraukti į socialinių įmokų pagrindą kitos valstybės narės mokamą pensiją, nors ir pripažįsta, kad įmokų suma negali viršyti pensijos, gaunamos iš gyvenamosios vietos valstybės, sumos. Iš tikrųjų tokiu atveju visos įmokos negalėjo būti atskaitytos iš šios valstybės narės mokamos pensijos, nors taip turėtų būti, kaip Teisingumo Teismas nurodė minėto sprendimo *Rundgren* 49 punkte.

Teisingumo Teismas vertinimas

- 20 Reglamento Nr. 1408/71 antroje ir ketvirtoje konstatuojamosiose dalyse nustatyta, kad jo tikslas – užtikrinti laisvą pagal darbo sutartis dirbančių darbuotojų ir savarankiškai dirbančių asmenų judėjimą Europos Bendrijoje, atsižvelgiant į skirtingą nacionalinių socialinės apsaugos teisės aktų pobūdį. Šiuo tikslu, kaip matyti iš jo penktos, šeštos ir dešimos konstatuojamųjų dalių, iš esmės šiame reglamente išsaugomas vienodų sąlygų darbuotojams sudarymo principas esant skirtingiems nacionalinės teisės aktams, ir juo siekiama kuo geriau užtikrinti visiems vienoje valstybėje narėje dirbantiems darbuotojams vienodas sąlygas bei nebausti teise laisvai judėti besinaudojančių darbuotojų. Reglamento Nr. 1408/71 įdiegta sistema yra tik koordinavimo sistema, be kita ko, susijusi su įvairiomis aplinkybėmis teise laisvai judėti besinaudojantiems pagal darbo sutartis dirbantiems darbuotojams ir savarankiškai dirbantiems asmenims taikytinų teisės aktų nustatymu (2006 m. kovo 9 d. Sprendimo *Piatkowski*, C-493/04, Rink. p. I-2369, 19 ir 20 punktai).
- 21 Iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą išplaukia, kad Suomijoje gyvenanti M. T. I. Nikula 2000 m. gavo pensiją tiek iš Švedijos, tiek iš Suomijos įstaigų.
- 22 Pagal Reglamento Nr. 1408/71 27 straipsnį pensininkas, turintis teisę gauti pensiją pagal dviejų ar daugiau valstybių narių teisės aktus, iš kurių viena valstybė narė yra ta, kurioje jis gyvena, turi teisę į išmokas natūra pagal valstybės narės, kurioje jis gyvena, teisės aktus, tartum jis būtų pensininkas, kuriam pensija mokama tikrai pagal pastarosios valstybės teisės aktus.
- 23 Todėl Suomijos Respublika, M. T. I. Nikula gyvenamosios vietos valstybė, privalo užtikrinti išmokų natūra mokėjimą. Remiantis šio reglamento 33 straipsnio 1 dalimi ši valstybė leidžia atskaityti įmokas pagal jos teisės aktuose nustatytą tvarką.

- 24 Kadangi nėra teisės aktų suderinimo Bendrijos lygiu, kiekvienos atitinkamos valstybės narės teisės aktuose turi būti nustatytos pajamos, į kurias atsižvelgiama apskaičiuojant socialinės apsaugos įmokas (žr. 1999 m. sausio 26 d. Sprendimo *Terhoeve*, C-18/95, Rink. p. I-345, 51 punktą). Taip yra ir tuo atveju, kai Bendrijos teisės aktai aiškiai nurodo valstybės narės, kuri yra kompetentinga ligos draudimo atskaitymų srityje, teisę. Svarbu tai, kad naudodamasi savo įgaliojimais valstybė narė laikytusi Bendrijos teisės (žr. minėto sprendimo *Terhoeve* 34 punktą ir 2005 m. liepos 7 d. Sprendimo *Van Pommeren-Bourgoniën*, C-227/03, Rink. p. I-6101, 39 punktą).
- 25 Suomijos įstatymo dėl ligos draudimo 33 straipsnio 2 dalis numato, kad ligos draudimo įmokos apskaičiuojamos pagal bendras pajamas, į kurias atsižvelgiama norint apskaičiuoti vietos mokesčius už praėjusius mokestinius metus, ir ypač kitų valstybių narių mokamą pensiją.
- 26 Priešingai nei tvirtina Komisija ir kai kurios valstybės narės, manančios, kad Teisingumo Teismo pozicija sprendime *Rundgren* iš esmės draudžia, jog valstybė narė galėtų atskaityti socialines įmokas iš kitos valstybės narės mokamos pensijos, šiame sprendime pateiktas sprendimas negali būti perkeltas į pagrindinę bylą.
- 27 Suomijos pilietis, o nuo 1975 m. liepos 18 d. Švedijos piliečiu tapęs S. Rundgren neturėjo kitų pajamų, išskyrus Švedijos Karalystės mokamą pensiją ir rentą iki gyvos galvos. Ši valstybė narė įsipareigojo padengti išmokų natūra išlaidas.
- 28 Todėl, viena vertus, Suomijos Respublika, šiam asmeniui nemokėdama pensijos, negalėjo pagal Reglamento Nr. 1408/71 33 straipsnio 1 dalį „atlikti atskaitymų <...> iš jos mokamų pensijų“.

- 29 Kita vertus, pagal principą, jog iš pensininko negalima reikalauti mokėti privalomojo draudimo įmokų tam, kad būtų padengtos kitos valstybės narės įstaigos mokamos išmokos dėl to, kad jis gyvena valstybės narės teritorijoje (1991 m. vasario 21 d. Sprendimas *Noij*, C-140/88 Rink. p. I-387, 14 punktas), Suomijos Respublika negalėjo iš S. Rundgren reikalauti mokėti Suomijos teisės aktuose numatytų įmokų, nes jis naudojasi analogiškais Švedijos Karalystės, jo atžvilgiu kompetentingos valstybės narės pensijų srityje, įstaigos mokamomis išmokomis (minėto sprendimo *Rundgren* 56 punktas).
- 30 Nors tiesa, kad laisvo asmenų judėjimo principui prieštarautų valstybės narės teisės aktai, reikalaujantys, kad pensininkai mokėtų įmokas papildomai socialinės apsaugos sistemai nesuteikiant atitinkamos socialinės apsaugos (1996 m. vasario 15 d. Sprendimas *Kemmler*, C-53/95, Rink. p. I-703 ir 2002 m. kovo 19 d. Sprendimas *Hervein ir kt.*, C-393/99 bei C-394/99, Rink. p. I-2829), tai nėra šios pagrindinės bylos atvejis, nes visiems Suomijos teritorijoje gyvenantiems pensininkams kaip gyvenamosios vietos valstybės teisė taikytina Suomijos teisė ir netaikomi kiti teisės aktai.
- 31 Be to, tokiu pagrindinėje byloje nagrinėjamu atveju, kai gyvenamosios vietos valstybės narės įstaiga moka pensiją ir tos pačios valstybės įstaiga užtikrina ligos draudimo išlaidų padengimą, jokia Reglamento Nr. 1408/71 nuostata neuždraudžia šiai valstybei gyventojų socialinių įmokų sumos apskaičiuoti remiantis bendromis jo pajamomis, kurias sudaro gyvenamosios vietos valstybės narės arba kitos valstybės narės mokama pensija.
- 32 Vis dėlto, kad ir koks būtų pasirinktas skaičiavimo būdas, įmokų suma negali viršyti gyvenamosios vietos valstybės narės įstaigos mokamos pensijos, nes, kaip buvo priminta šio sprendimo 28 punkte, pagal Reglamento Nr. 1408/71 33 straipsnio 1 dalį ligos draudimo įmokos gali būti atskaitomos tik iš gyvenamosios vietos

valstybės įstaigos mokamos pensijos (žr. šiuo klausimu minėto sprendimo *Rundgren* 49 punktą).

- 33 Be to, jei gyvenamosios vietos valstybė sukurtų sistemą, pagal kurią neatsižvelgiama į pensininkų per jų veiklos metus kitoje nei gyvenamosios vietos valstybė jau sumokėtas ligos draudimo įmokas, tai sudarytų kliūčių laisvam asmenų judėjimui. Dėl šios sistemos pensininkai būtų nubausti vien dėlto, kad jie pasinaudojo teise laisvai judėti, ir būtų suteikta pirmenybė tiems asmenims, kurie gyvena tik vienoje valstybėje narėje ir joje vykdyt visą savo veiklą.
- 34 Teisingumo Teismas nusprendė, kad EB 39 straipsnis prieštarauja tam, kad valstybė narė laikydamsi savo teisės aktų apskaičiuotų į pensiją išėjusio darbuotojo ligos draudimo įmokas pagal papildomos senatvės pensijos bruto sumą, kurią darbuotojas gauna pagal kitoje valstybėje narėje sudarytą sutartį, neatsižvelgdama į tai, kad dalis šios pensijos bruto sumos jau atskaityta ligos įmokų pavidalu pastarojoje valstybėje (2000 m. birželio 15 d. Sprendimas *Sehrer*, C-302/98, Rink. p. I-4585, 36 punktas).
- 35 Siekiant išvengti tokio pavojaus ir užtikrinti vienodas sąlygas valstybių narių piliečiams Bendrijoje esant skirtingiems nacionalinės teisės aktams, išmokų srityje kompetentinga valstybė narė, kuri pagal savo teisės aktus apskaičiuodama ligos draudimo įmokų pagrindą paprastai įtraukia ir iš kitų valstybių narių įstaigų gautą pensiją, privalo į įmokų pagrindą neįskaityti pensijų, už kurias pensininkai jau yra sumokėję įmokas kitose valstybėse narėse, neatsižvelgdama į tai, ar suinteresuotieji asmenys jas yra sumokėję nuo savo pajamų arba tiesiogiai atskaitę nuo minėtų pajamų, sumos.

- 36 Suinteresuotieji asmenys turi įrodyti, kad šios ankstesnės įmokos buvo tikrai sumokėtos.
- 37 Todėl į pateiktą klausimą reikia atsakyti taip: Reglamento Nr. 1408/71 33 straipsnio 1 dalis nedraudžia, kad nustatant pensijos, kurią pagal reglamento 27 straipsnį moka už išmokų mokėjimą atsakinga valstybė narė, gavėjo gyvenamosios vietos valstybėje narėje ligos draudimo įmokų pagrindą, be gyvenamosios vietos valstybės mokamos pensijos, būtų įtraukiama ir kitoje valstybėje narėje mokama pensija, jei ligos draudimo įmokos neviršija gyvenamosios vietos valstybėje gaunamos pensijos sumos.
- 38 Vis dėlto EB 39 straipsnis draudžia atsižvelgti į iš kitos valstybės narės įstaigos gaunamos pensijos sumą, jei įmokos jau buvo sumokėtos toje kitoje valstybėje narėje nuo toje valstybėje gautų pajamų iš veiklos. Suinteresuotieji asmenys turi įrodyti, kad ankstesnės įmokos buvo tikrai sumokėtos.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 39 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą dėl prejudicinio sprendimo pateikusiai teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija) nusprendžia:

- 1. 1971 m. birželio 14 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1408/71 dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims, savarankiškai dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje, iš dalies pakeisto ir atnaujinto 1996 m. gruodžio 2 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 118/97, 33 straipsnio 1 dalis nedraudžia, kad nustatant pensijos, kurią pagal reglamento 27 straipsnį moka už išmokų mokėjimą atsakinga valstybė narė, gavėjo gyvenamosios vietos valstybėje narėje ligos draudimo įmokų pagrindą, be gyvenamosios vietos valstybės mokamos pensijos, būtų įtraukiamas ir kitoje valstybėje narėje mokama pensija, jei ligos draudimo įmokos neviršija gyvenamosios vietos valstybėje gaunamos pensijos sumos.**
- 2. Vis dėlto EB 39 straipsnis draudžia atsižvelgti į iš kitos valstybės narės įstaigos gaunamos pensijos sumą, jei įmokos jau buvo sumokėtos toje kitoje valstybėje narėje nuo toje valstybėje gautų pajamų iš veiklos. Suinteresuotieji asmenys turi įrodyti, kad ankstesnės įmokos buvo tikrai sumokėtos.**

Parašai.